

CHILD SURGERY – Viet Nam

Plannen maken. Hartpatiëntjes.

In de paar jaar dat we bezig zijn hebben we al verschillende keren programma aanpassingen doorgevoerd. Eerst werkten we dichtbij Hanoi in een revalidatie centrum, toen gingen we de bergstreken in met een mobiel basisteam, later met een uitgebreid team. Ons systeem evolueert. De lokale artsen daar tonen zich enthousiast maar komen nog te weinig zelf aan bod. Die moeten uiteindelijk deze lastiger operaties zelf kunnen verrichten. We kregen eerder financiële steun van **Impulsis** voor de operaties zelf, maar dat gaat veranderen naar kennisoverdracht. Verder is de financiële positie van enkele teamartsen veranderd, ze zien intussen kans om eigen praktijkjes te draaien, borsten en billen leveren ook hier heel leuke inkomsten op. Hunbeschikbaarheid voor ons dreigt in het gedrang te komen. We moeten naar verjonging zoeken. Allemaal factoren om vooral een flexibele aanpak te volgen. Vietnam is een ontwikkelingsland, som verandert verrassenderwijs iets dat niet met onze plannen strookt.

Naast ons reguliere programma loopt nog iets anders. Sommige kinderen kunnen we niet op onze verre locaties opereren en dan proberen we ze voor behandeling naar Hanoi te krijgen.

Onverwachts werd voor 29 kinderen uit Lao Cai met hartkwalen steun gevraagd. De kosten daarvoor zijn zeer hoog en vallen nog geheel buiten ons programma, die kunnen we gewoonweg niet dragen. De overheid van Lao Cai heeft kans gezien twee stevige nationale sponsoren voor 70% van de operatiekosten te strikken. De rest moet door de families

worden opgebracht, de nodige koeien en varkens moeten ervoor worden verkocht, dikwijls een decimering van wat ze aan vee hebben. Samen met de Hanoi International Womens Club betalen wij de reis naar en het verblijf in het Heart Hospital in Hanoi. Vorige week zochten we er twee op en overhandigden hun onze bijdrage. We geven het hun letterlijk in eigen handen opdat ze ook daadwerkelijk thuis kunnen komen. Het traditioneel geklede patientje en haar vader keerden meteen naar Sapa terug. Haar operatie was zeer geslaagd.

Het weer sloeg om, zware lichtflitsen in de verre bergen, stevige regenbuien en harde wind. Het koelde wat af. 's Nachts waren alle kikkers in de buurt klaarwakker en het waren er nogal wat. Ondanks de dichte bebouwing zijn er veel kleine poeltjes en die blijken forse beesten te herbergen. Met diep bassende stemmen gaven ze zeer luid nieuwtjes aan elkaar door, het Don Kozakkenkoor stevige concurrentie aandoend. Het liefst was ik er met de handcam op uit gegaan om er wat van vast te leggen, op nightshot moest dat wel lukken. De ontoegankelijkheid van alle bouwsels en steegjes om me heen en de kans een flinke beet van een waakse hond op te lopen weerhield me ervan. Als ik 's avonds laat thuis kom moet eerst onze eigen hond naar het achtererf worden gestuurd voor ik de poort door kan gaan. Zo een immens concert had ik hier nog niet eerder gehoord, ik heb lang aan het raam staan luisteren.

Tot gauw, Jo Koster

U mag tot 30 juli reageren op: childsurgery.vietnam@gmail.com